

تبیین و تحلیل رقابت‌پذیری در کشورهای حوزه مورد نظر سند چشم‌انداز و اولویت‌های ایران در ارتقای رقابت‌پذیری

jani@mporg.com

سیاوش جانی

کارشناس دفتر برنامه‌ریزی اقتصادی معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور

پذیرش: ۱۳۹۰/۹/۱

دریافت: ۱۳۹۰/۳/۳۰

چکیده: ارائه شاخص رقابت‌پذیری توسط مجمع جهانی اقتصاد، در قالب سه عامل برخورداری از نیازهای اساسی، کارایی و نوآوری نشان می‌دهد علیرغم اینکه امتیاز عامل "برخورداری از نیازهای اساسی" برای ایران، نسبت به کشورهای مورد بررسی، وضعیت بهتری دارد، لیکن برخورداری ایران در عناصری از عامل نیازهای اساسی (آموزش اولیه و بهداشت) تأثیر کمتری بر کارایی و نوآوری دارد. بررسی نسبت امتیاز کسب شده در عوامل "برخورداری از نیازهای اساسی" و "کارایی" به "نوآوری"، بیانگر کمنگ بودن مزیت رقابتی در ایران است.

بررسی مزیت رقابتی و تحلیل قوت‌ها و ضعف‌های رقابت‌پذیری کشورهای منطقه و ایران، با عنايت به متغیرهای کلان مؤثر بر آن، تمرکز بر عامل کارایی را به منظور ارتقای رقابت‌پذیری مورد توجه قرار می‌دهد و در این راستا، کارا کردن سیاست‌های حمایتی و رقابتی، اصلاح قوانین و رویه‌های بازار کار، توسعه بازار مالی، توجه به آثار تورمی سیاست‌ها، استفاده از ظرفیت‌های موجود قوانین و اصلاح آنها در حوزه حمایت از مالکیت معنوی و سرمایه‌گذاری خارجی، افزایش نظارت و توان ارزیابی و اصلاح استانداردهای موجود را به عنوان اولویت‌های ایران در ارتقای رقابت‌پذیری و تحقق اهداف سند چشم‌انداز خاطر نشان می‌سازد.

کلیدواژه‌ها: رقابت‌پذیری، مزیت رقابتی، کشورهای منطقه جنوب غرب آسیا،
GCI سند چشم‌انداز، شاخص

مقدمه

امروزه الگوی تجاری بسیاری از کشورها، فقط بر اساس مزیت نسبی توجیه‌پذیر نیست و مفهوم مزیت نیز که در پی تبیین واقعیات تجاری در عرصه جهان است، به دنبال تحول در شرایط تجارت جهانی، تکوین یافته است تا قدرت تبیین خود را حفظ کند. مزیت نسبی که خود تکوین یافته نظریه "مزیت مطلق" بود، به "مزیت نسبی پویا" تبدیل گردید و سرانجام با تکامل در نظریه‌های مزیت، در اوخر دهه ۱۹۹۰، نظریه مزیت رقابتی و رقابت‌پذیری مطرح شد.

دلیل اهمیت سنجش رقابت‌پذیری بین کشورها این است که تا قبل از دهه ۱۹۷۰-۸۰ میلادی، تصور می‌شد که می‌توان با اتکای صرف به شاخص‌های کلان، از جمله میزان رشد اقتصادی، درآمد سرانه، میزان تورم، بیکاری، تراز تجاری و غیره، درباره توانمندی یک اقتصاد ملی و مقایسه کشورها با یکدیگر نظر داد، اما به مرور زمان، ضعف شاخص‌های کلان برای نمایش واقعیت‌های پیچیده درون اقتصادها روشن شد. از این رو، مدیران کسب و کار داخلی و مجامع بین‌المللی در جستجوی شاخص‌های دیگری بودند که بتوانند قوت‌ها و ضعف‌های اقتصادی کشورها را نسبت به یکدیگر و به نحو جامع‌تری مقایسه کنند. برای این منظور، برخی از پژوهشگران و سازمان‌ها، تعاریفی درباره رقابت‌پذیری بیان کردند و به تدوین شاخص‌هایی برای سنجش آن پرداختند.

دستیابی اقتصاد ایران، به رتبه نخست در بین اقتصاد کشورهای منطقه جنوب غرب آسیا، یکی از اهدافی است که در سند چشم‌انداز بیست‌ساله مورد تأکید بوده، در حالی که در بسیاری از پژوهش‌های انجام شده برای تحلیل جایگاه و موقعیت اقتصاد کشور در بین کشورهای منطقه، شاخص‌های کلان را مورد توجه قرار داده‌اند. هدف پژوهش حاضر، این است که موقعیت اقتصاد ایران را بر اساس شاخص رقابت‌پذیری، در حوزه کشورهای مورد نظر سند چشم‌اندار بیست‌ساله، مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد.

در پژوهش حاضر، پس از بیان مفهوم رقابت‌پذیری، با تحلیل گزارش جهانی رقابت‌پذیری سال ۲۰۱۰ (که برای اولین بار ایران نیز در فهرست کشورهای آن قرار گرفته است)، موقعیت رقابت‌پذیری اقتصاد ایران در مقایسه با جهان و کشورهای منطقه جنوب غرب آسیا، یعنی حوزه مورد نظر در سند چشم‌اندار بیست ساله، مورد تحلیل قرار می‌گیرد و در ادامه با بررسی قوت‌ها و ضعف‌های رقابت‌پذیری ایران و مروری بر متغیرهای کلان مؤثر بر آن، راهکارهایی به منظور رشد رقابت‌پذیری ایران بیان می‌شود.

ادبیات موضوع

مروری بر نظریه‌های مزیت نشان می‌دهد که در خصوص عامل مزیت و برتری، صرف نظر از

طبقه‌بندی این نظریه‌ها به سنتی و مدرن، در دوره‌ای نسبت عوامل و در زمان دیگر، واقعیاتی مانند رقابت ناقص، مقیاس فعالیت‌های اقتصادی و فناوری در فضای تجارت و رقابت مورد توجه قرار گرفته است (حسینی، ۱۳۸۶: ۲۳۸).

در دیدگاه مکتب نئوکلاسیک، رقابت به عنوان نظریه ایستای رقابت، بیانگر موقعیت تعادلی است که در واقع، پایانی بر تلاش بنگاه‌ها برای تسلط بر بازار است. در این مکتب، میزان رقابت بر اساس تعداد بنگاه‌های مشابه و نه بر اساس رفتار رقابتی تعیین می‌شود. در حالی که مخالفان این نظریه معتقدند که این وضعیت اساساً درگیر هیچ رقابتی نیست. شومپیر (۱۹۴۴) و هایک (۱۹۴۸) رقابت را فرایندی پویا می‌دانند که در آن روش‌های تولید و محصولات برتر معرفی می‌شوند. شومپیر اصلاح "تخرب آفریننده" را به فرایند رقابت نسبت می‌دهد و معتقد است که رقابت در درون خود، نیروی محركی به نام ابداع و نوآوری دارد. بنگاه‌ها از طریق نوآوری و ابداع می‌توانند هزینه‌های خود را کنترل کنند و به کیفیت بهتری دست یابند و بقای خود را در بلندمدت تضمین کنند (خدادادکاشی، ۱۳۸۸: ۳۰).

مایکل پورتر^۱ (۱۹۹۰) رشد مستمر و ماندگاری یک کشور را در صحنه جهانی، به توانایی آن کشور در ایجاد محیطی برای خلق مزیت رقابتی توسط بنگاه‌های داخلی مرتبط می‌داند و بر نقش دولتها در ایجاد چنین محیطی تأکید می‌کند (پورتر، ۱۹۹۰: ۱۲۷).

مفهوم رقابت‌پذیری که در سیر تکامل نظریه‌های مزیت و به ویژه مزیت رقابتی قرار دارد، از جنبه‌های خرد و کلان قابل بررسی است. این مفهوم به لحاظ کلان در بعد اقتصاد ملی مطرح می‌شود، اما مفهوم خرد رقابت‌پذیری، گستردگر از مفهوم کلان آن است و خصوصیات اساسی تولیدکنندگان در زمینه رقابت در سهم بازار، سود حاصل از تولید و صادرات را شامل می‌شود.

سنجهش رقابت‌پذیری در سطح کلان را بنیاد مدیریت توسعه^۲ و مجمع جهانی اقتصاد^۳ مطرح کرده و رویکرد خرد در مفهوم رقابت‌پذیری را سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه^۴ مورد استفاده قرار داده است. هر کدام از سازمان‌های فوق، تعاریفی درباره رقابت‌پذیری بیان کرده و محاسباتی نیز بر اساس تعاریف انجام داده‌اند.

از دیدگاه مجمع جهانی اقتصاد، تعاریف ذیل برای رقابت‌پذیری بیان شده است:

«رقابت‌پذیری توانایی اقتصاد ملی در پایداری رشد یا حفظ استاندارد زندگی (درآمد سرانه).» یا

1. Micheal Porter
2. Institute of management Development(IMD)
3. World Economic Forum(WEF)
4. OECD

تحلیل شاخص رقابت‌پذیری جهانی (GCI)^۱

نهادهای بین‌المللی به منظور سنجش رقابت‌پذیری، به تدوین شاخص‌های پرداختند که از جمله مهمترین آنها، شاخص‌هایی هستند که توسط مجمع جهانی اقتصاد WEF، بنیاد توسعه مدیریت IMD و سازمان همکاری اقتصاد و توسعه (OECD) مطرح شده است.

1. Krugman & Summers

2. Global competitiveness index

"توانایی یک کشور در بدست آوردن رشد پایدار تولید ناخالص داخلی سرانه" است (مجمع جهانی اقتصاد، ۲۰۱۰)

بنیاد مدیریت توسعه (IMD) در تعریفی بیان کرده است که «رقابت‌پذیری حوزه‌ای از اقتصاد دانایی است که به تحلیل عوامل و سیاست‌هایی می‌پردازد که شکل‌دهنده توان ملل در ایجاد و نگهداری محیط است و موجب ایجاد ارزش بیشتر در محیط کسب و کار و موفقیت بیشتر مردمش می‌شود» (بنیاد مدیریت توسعه، ۲۰۰۳).

سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (۱۹۹۶) معتقد است رقابت‌پذیری عبارت است از:

«سطحی از تولید کالا و خدمات کشور که در شرایط بازار آزاد، بتواند تقاضای بازارهای جهانی را جذب کند و سطوح مختلف این تقاضا را برآورده کند و در عین حال، از این طریق درآمد واقعی شهروندان را در بلندمدت افزایش دهد». سازمان مذکور در تعریف دیگر بیان می‌کند: «رقابت‌پذیری رقیه‌ای از وضعیت بازار باز است که یک کشور می‌تواند به تولید کالا و خدمات بپردازد، در حالی که رقبای خارجی را کنار خود حس می‌کند و هم‌زمان می‌تواند درآمد واقعی داخلی خود را افزایش دهد». همان طور که ملاحظه می‌شود، در تعاریف بیان شده درباره رقابت‌پذیری با رویکرد خرد، بر بحث رقابت بین بنگاه‌های داخلی و خارجی برای کسب سهم بیشتر از بازار داخلی و خارجی تأکید شده است، در حالی که در تعاریف با رویکرد کلان، بر ایجاد محیط رقابتی تأکید می‌شود که در راستای تعریف بیان شده درباره مزیت رقابتی است.

خلق مزیت رقابتی در بنگاه‌های داخلی، بر اساس نگاه فرایندی به رقابت، به معنی معرفی روش‌ها و محصولات جدید، همراه با کاهش هزینه‌ها در تولید است و ارتقای بهره‌وری را دنبال می‌کند. کروگمن و سامرز^۱ (۱۹۸۸)، در این زمینه پیشرفت‌های فنی در تولید و سرمایه‌گذاری فزاینده را در منابع انسانی به منظور افزایش مستمر بهره‌وری، در دستیابی به رقابت‌پذیری بالا مؤثر می‌دانند و گروه مشاورین رقابت‌پذیری اروپا (۱۹۹۵) بر عناصر بهره‌وری، کارایی و سودآوری در رقابت‌پذیری تأکید می‌کنند.

علاوه بر بکارگیری بسیاری از صاحب‌نظران از داده‌های مجمع جهانی اقتصاد، این شاخص‌ها

توسط بسیاری از سازمان‌ها نیز به عنوان متغیر شناخته شده است. رعایت وزن هر یک از عوامل مؤثر

بر رقابت‌پذیری، با عنایت به میزان توسعه کشورها، از ویژگی مهم این شاخص است.

در سال ۲۰۱۰، موقعیت رقابت‌پذیری ایران برای اولین بار با شاخص‌های مجمع جهانی اقتصاد

مورد بررسی قرار گرفته است. در پژوهش حاضر، علاوه بر بررسی شاخص مذکور، موقعیت ایران در

بین سایر کشورهای منطقه جنوب غرب آسیا (مطرح سند چشم‌انداز) بر اساس این شاخص تحلیل

خواهد شد.

همان طور که در تعاریف مجمع جهانی اقتصاد درباره رقابت‌پذیری ملاحظه می‌شود، رشد پایدار

و مستمر، عنصر اساسی رقابت‌پذیری محسوب شده است. در این شاخص، رقابت‌پذیری بر اساس

مجموعه‌های از نهادها، سیاست‌ها و عواملی تعریف می‌شود که میزان بهره‌وری یک کشور را تعیین

می‌کنند. به طوری که این میزان بهره‌وری، سطح پایداری از پیشرفت را برای اقتصاد ایجاد می‌کند.

در واقع، سطوح بالای بهره‌وری، بیانگر نرخ بازدهی فزاینده در فعالیت‌های اقتصادی، و یکی از عوامل

رشد اقتصادی است. به عبارت دیگر، هر چه رقابت‌پذیری بیشتر باشد، اقتصاد در میان‌مدت و بلندمدت

رشد سریعی را خواهد داشت.

شاخص رقابت‌پذیری جهانی GCI که یک شاخص ترکیبی است، سه عامل را برای ارزیابی

رقابت‌پذیری کشورها شامل می‌شود. اجزای شاخص مذکور عبارت‌اند از:

الف- میزان برخورداری از نیازهای اساسی (که اساس رقابت اقتصادهای مبتنی بر منابع است)

ب- میزان کارایی (که اساس رقابت اقتصادهای مبتنی بر کارایی است)

ج- میزان نوآوری (که اساس رقابت اقتصادهای مبتنی بر خلاقیت است)

1. Ulengin, Ulengin & Onsel

2. Kaderabkova

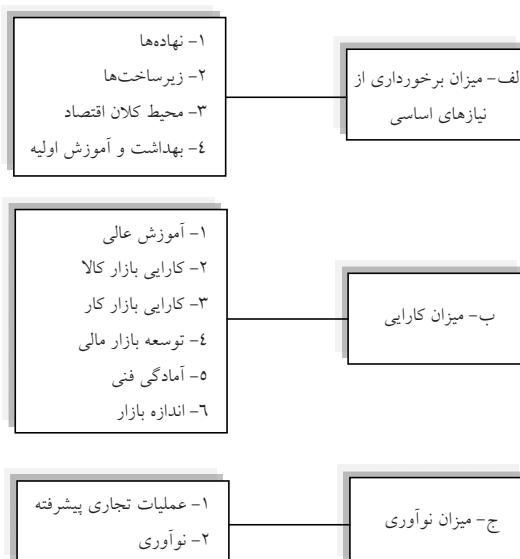
3. Bowen & Moesen

تفکیک شاخص GCI به سه عامل فوق، شباهت زیادی با پژوهش میر (۱۹۹۸) درباره طبقه‌بندی نظریه‌های مزیت بر اساس میزان رشد و توسعه‌یافته‌گی کشورها دارد. در واقع این شاخص بر اساس عوامل مؤثر در ایجاد مزیت که بر اساس میزان توسعه کشورها متفاوت است، تدوین شده است و از این لحاظ، با نظریه مزیت تطابق دارد.

مزیت ارائه شاخص رقابت‌پذیری بر اساس سه عامل مذکور، این است که بر اساس شاخص‌های مورد نظر، می‌توان اقتصاد نهاده محور و بهره‌ور محور را از هم تفکیک کرد و با توجه به رویکرد مورد نظر در سند چشم‌اندار بیست‌ساله درباره حرکت به سمت اقتصاد دانایی محور و بکارگیری کارای عوامل تولید، با دقت بیشتر به تحلیل و ارزیابی وضعیت رقابت‌پذیری پرداخت. هر کدام از عوامل فوق، از چند شاخص ترکیبی تشکیل شده‌اند. به طوری که ۱۲ شاخص GCI، شاخص رقابت‌پذیری ترکیبی را شامل می‌شود که در ذیل، به عنوان زیرمجموعه عوامل یادشده بیان می‌شوند.

شاخص‌های ترکیبی

عوامل

نمودار (۱): عوامل و شاخص‌های ترکیبی رقابت‌پذیری

منبع: گزارش رقابت‌پذیری جهانی، ۲۰۱۰-۲۰۱۱: ۹

شاخص‌های بیان شده در هر یک از اجزای شاخص رقابت‌پذیری، به طور یکسان بر رقابت‌پذیری مؤثر نیستند. از این رو، وزن‌های مورد استفاده برای شاخص‌ها، در یک کشور متفاوت از کشور دیگر است و به تفاوت در مراحل توسعه یافتنگی وابسته است.

بر اساس نظریه‌های اقتصادی^۱، کشورهایی که در مراحل اولیه توسعه خود قرار دارند، بر اساس عامل اولیه، یعنی برخورداری از نیازهای اساسی (منابع طبیعی و کارگران ساده) به ارتقای رقابت‌پذیری دست می‌یابند. بنگاه‌ها در فروش کالاهای اساسی با بهره‌وری و مزد کم رقابت می‌کنند و حفظ رقابت‌پذیری در این مرحله از توسعه، به عملکرد خوب دولت، نهادها^۲، ثبات کلان اقتصادی، زیرساخت‌ها و بهداشت و آموزش اولیه وابسته است. به عبارت دیگر، در این وضعیت درجه رقابت‌پذیری صرفاً بر اساس نظریه سنتی مزیت اندازه‌گیری می‌شود.

همراه با افزایش درجه رقابت‌پذیری کشورها، میزان بهره‌وری و دستمزد نیز همراه با توسعه کشور افزایش می‌یابد و کشورها به سمت مرحله‌ای از توسعه پیش می‌روند که مبتنی بر ارتقای کارایی است. در این مرحله، قدرت رقابت‌پذیری بر اساس آموزش عالی (شاخص ترکیبی^۳)، کارایی بازار کالا (شاخص ترکیبی^۴)، توسعه بازار مالی (شاخص ترکیبی^۵)، توانایی در انتفاع از فناوری‌های موجود (شاخص ترکیبی^۶) و بهره‌مندی از بازار بزرگ (شاخص ترکیبی^۷) سنجیده می‌شود. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، عوامل مذکور، موجب ایجاد مزیت رقابتی می‌شوند و به نقش سیاست‌های دولت و تأثیر آنها بر عملکرد بنگاه‌ها می‌پردازد.

در نهایت، وقتی که کشورها به مرحله‌ای از توسعه دست می‌یابند که با شاخص‌های نوآوری مرتبط است، تغییرات اساسی در ظرفیت‌های بالقوه تولید جوامع و ابداع و نوآوری در شیوه تولید و سازمان‌ها در نتیجه تغییرات اساسی در ذخیره دانش پدید می‌آید.^۸ در این مرحله افزایش دستمزدها و سطح

۱. بر اساس مراحل توسعه پورتر (۱۹۹۰) به نقل از گزارش WEF (۲۰۰۸:۳۶).

۲. در معروفی و شاخت نهاد، تعریف یکسانی که مورد توافق همه داشتماندان نهادگرا باشد، وجود ندارد و هر کس مطابق تفکر و سلیقه خود، تعریف جداگانه‌ای درباره نهاد بیان کرده است، برای مثال، به اعتقاد نورث، نهادها قوانین بازی در جامعه هستند یا به عبارتی قبود وضع شده از جان نوع پسر هستند که روابط متقابل انسان‌ها را با یکدیگر شکل می‌دهند. در پژوهش حاضر، عوامل نهادی مرتبط با رقابت‌پذیری، بر اساس گزارش WEF (۲۰۱۰:۴) به طور خلاصه عبارت است از: قوانین و مقرراتی است که افراد، شرکت‌ها و دولت توسط آنها برای ایجاد ارزش‌ها تعامل دارند. این عوامل بر تضمیم‌های سرمایه‌گذاری و سازماندهی تولید تأثیر می‌گذارند و تأثیر ممکن در توزیع منابع و هزینه‌های لازم برای توسعه کشور دارند. از این رو، این عوامل گستره‌تر از چارچوب قوانین و مقررات تأثیر می‌پذیرند که نقش دولت در ایجاد کارایی در بازار، جلوگیری از فساد و اتحراف، شفافیت و اعتمادسازی، استقلال نظام قضایی و غیره را شامل تسریع فرایند توسعه، مؤثر هستند. شاخص‌های جدول (۱) از شماره ۱.۱ تا ۱.۱۱ برای سنجش این موارد مطابق با تعریف فوق، تدوین شده است.

۳. تکامل تدریجی در نهادها (و در نتیجه حمایت از حق اختراع، حقوق مالکیت و نظام قضایی مناسب) محیطی را فراهم می‌کند که موجب رشد انگیزه اشخاص برای فعالیت‌های پژوهشی و نوآوری می‌شود و در نهایت، ذخیره دانش حاصل می‌شود که برای مراحل پیشرفتنه توسعه ضروری است (نورث (۱۳۷۹)، ص ۲۱۴-۱۸۳).

استاندارد زندگی فقط با توانایی این کشورها در تولید کالاهای جدید و منحصر به فرد حاصل می‌شود و شرکت‌ها به منظور افزایش رقابت‌پذیری، باید به تولید کالای جدید و متفاوت با بکارگیری فرایندهای پیچیده (شاخص ترکیبی ۱) و از طریق نوآوری (شاخص ترکیبی ۱۲) اقدام کنند.

شاخص GCI مراحل توسعه کشورها را بر اساس وزن‌های داده شده به عوامل سه‌گانه در نظر می‌گیرد، به طوری که عامل اول، مربوط به نیازهای اساسی برای کشورهایی است که در مرحله اولیه توسعه خود قرار دارند. این عامل در کشورهای مذکور، از وزن بیشتری برخوردار است، ولی در کشورهای توسعه‌یافته، وزن کمی دارد.

هر کدام از عوامل مذکور، از یک مجموعه زیرشاخص حاصل می‌شوند که در جدول (۱) بیان شده است. در محاسبه این زیرشاخص‌ها، از معیارهای کیفی و کمی استفاده شده است. اندازه‌گیری شاخص‌های کیفی، بر اساس مقیاس فاصله‌ای است و دامنه ۱ تا ۷ را شامل می‌شود.

جدول (۱): زیر شاخص‌ها، شاخص‌های ترکیبی و عوامل شاخص رقابت‌پذیری جهانی

برخورداری از کارایی		برخورداری از نیازهای اساسی	
عملیات تجاری	11	آموزش و تحصیلات تکمیلی	5
میزان عرضه کنندگان داخلی	11.1	نرخ ثبات نام آموزش متوسطه	5.1
کیفیت عرضه کنندگان داخلی	11.2	کیفیت نظام آموزشی	5.2
مزایای ناشی از تمرکز جغرافیایی فعالیت‌ها	11.3	نرخ ثبات نام دانشگاه	5.3
مزیت رقابت	11.4	کیفیت آموزش علوم مرتبط با ریاضی	5.4
بهنای زنجیره ارزش (در صادرات)	11.5	کیفیت مدارس بازارگان و مدیریت	5.5
مدیریت بر توزیع بین المللی	11.6	دسترسی به اینترنت در مدارس	5.6
پیشرفت‌هه بودن فرایند تولید	11.7	دسترسی محلی به پژوهش‌ها و خدمات آموزشی	5.7
وسعت بازاریابی	11.8	میزان آموزش کارمندان	5.8
تمایل به تقویض اختیار در مدیران	11.9	کارایی بازار کالا	6
نوآوری	12	درجه رقابت داخلی	6.1
ظرفیت نوآوری	12.1	میزان نفوذ بازار	6.2
کیفیت نهادهای پژوهشی	12.2	اثر گذاری سیاست‌های ضدانحصاری	6.3
شرکت‌های D&R هزینه‌های	12.3	گستره و اثرگذاری مالیات‌ها	6.4
همکاری دانشگاه و صنعت	12.4	نرخ مالیات	6.5
دسترسی بدنده دولت به تولیدات پیشرفت‌هه	12.5	میزان فرایندهای لازم برای شروع یک فعالیت	6.6
دسترسی به مهندسان و دانشمندان	12.6	زمان لازم برای شروع یک فعالیت	6.7
سوانه حق اختراع	12.7	هزینه‌های اعمال سیاست‌های کشاورزی	6.8
میزان موانع تجاری		توان گزارش‌دهی	1.18
تعرفه‌های تجارتی		کارایی مدیران شرکت‌ها	1.19
میزان مالکیت خارجی		حمایت از منافع سهامداران کوچک	1.20
اثر قوانین بر سرمایه‌گذاری خارجی		قدرت حمایت از سرمایه‌گذاران	1.21
میزان بورور کراسی گمرگی		زیرساخت‌ها	2
درجه تشخیص مشتریان		کیفیت کالای زیرساخت‌ها	2.1
اغوای خریدار		کیفیت جاده‌ها	2.2
کارایی بازار کار		کیفیت راه‌آهن	2.3
رابطه کارگر و کارفرما		کیفیت بنادر	2.4
انعطاف دستمزدها		کیفیت ناوگان هوایی	2.5

ادامه جدول (۱): زیر شاخص‌های ترکیبی و عوامل شاخص رقابت‌پذیری جهانی

انعطاف دستمزدها	7.2	کیفیت ناوگان هوانی	2.5
میزان مشکل بودن استخدام	7.3	کیلومتر صندل در حمل و نقل هوانی	2.6
رویه‌های استخدام و اخراج کارگر	7.4	کیفیت عرضه برق	2.7
هزینه‌های بیکاری	7.5	خط تلفن ثابت	2.8
پرداخت و پهلوگری	7.6	مشترکین تلفن همراه	2.9
اتکاء به میریت حرفاً	7.7	اقتصاد کلان	3
فوار مغزها	7.8	تراز بودجه دولتی	3.1
مشارکت زنان به عنوان نیروی کار	7.9	نرخ پسانداز ملی	3.2
توسعه بازار مالی	8	تورم	3.3
دسترسی به خدمات مالی	8.1	حاشیه بهره	3.4
توانایی مدیریت خدمات مالی	8.2	بدهی دولت	3.5
تأمین مالی از طریق سهام داخلی	8.3	رتبه اعتباری کشور	3.6
سهولت دسترسی به وام	8.4	بهداشت و آموزش اولیه	4
دسترسی به سرمایه‌های پرخطر	8.5	هزینه‌های ناشی از بیماری مالاریا	4.1
محاذیت‌های جریان سرمایه	8.6	میزان شیوع بیماری مالاریا	4.2
استقلال و قدرت یانکها	8.7	هزینه‌های ناشی از بیماری سل	4.3
تنظيم معاملات اوراق بهادار	8.8	میزان شیوع بیماری سل	4.4
مشروع بودن قانون	8.9	هزینه‌های ناشی از بیماری ایدز	4.5
آمادگی فناوری	9	میزان شیوع بیماری ایدز	4.6
دسترسی به فناوری روز	9.1	مرگ و میر کودکان	4.7
جذب فناوری در سطح بین‌گاه	9.2	امید به زندگی	4.8
سرمایه‌های خارجی و انتقال فناوری	9.3	کیفیت آموزش ابتدایی	4.9
کاربران اینترنتی	9.4	نرخ ثبت‌نام آموزش ابتدایی	4.10
پهنهای باند اینترنت	9.5		
پرداخت براس اشتراک اینترنت	9.6		
اندازه بازار	10		
اندازه بازار داخلی	10.1		
اندازه بازار خارجی	10.2		

منبع: گزارش رقابت‌پذیری جهانی، ۲۰۱۰-۲۰۱۱

موقعیت رقابت‌پذیری ایران بر اساس شاخص GCI

در گزارش رقابت‌پذیری جهانی، موقعیت رقابت‌پذیری ۱۳۹ کشور جهان بر اساس شاخص‌های مذکور در بخش قبلی بیان شده است. همان طور که قبلاً بیان شد، ایران جزء کشورهایی است که در سال ۲۰۱۰ در فهرست کشورهای گزارش مذکور قرار گرفته است. علاوه بر ایران، شاخص رقابت‌پذیری بسیاری از کشورهای منطقه نیز در این گزارش بیان شده است. همین کار، فرصتی مناسبی را به وجود می‌آورد که با توجه به تأکیدهای انجام شده در سند چشم‌اندار برای اقتصاد ایران درباره وضعیت کسب جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری، موقعیت اقتصاد ایران نه تنها در بین کشورهای جهان، بلکه در میان کشورهای منطقه جنوب غرب آسیا قابل بررسی باشد.

در جدول (۲)، رتبه و امتیاز رقابت‌پذیری هجده کشور منطقه جنوب غرب آسیا بر اساس شاخص GCI و به تفکیک عوامل سه‌گانه بیان شده است. همان طور که در جدول مشاهده می‌شود، ایران در بین ۱۳۹ کشور جهان، رتبه ۶۹ را دارد و در بین ۱۸ کشور منطقه جنوب غرب آسیا، رتبه ۱۰ را کسب کرده است.

کشور قطر با رتبه ۱۷ در دنیا، رتبه نخست را در جدول (۲) دارد و کشور پاکستان با رتبه ۱۲۳ در دنیا، آخرین کشور در این جدول است. به منظور دقت بیشتر، در جدول (۳) شاخص GCI به تفکیک عوامل سه‌گانه (برخورداری از نیازهای اساسی، کارایی و نوآوری) بیان شده است. نکته حائز اهمیت در جدول مذکور، رتبه ۹ ایران در عامل نیازهای اساسی و رتبه ۱۳ در حوزه کارایی و نوآوری است. رتبه‌های مذکور نشان می‌دهد که رقابت‌پذیری ایران، در خصوص برخورداری از منابع طبیعی، زیرساخت‌ها، نهادها، بهداشت و آموزش اولیه حاصل شده است و شاخص‌های مرتبط با کارایی و نوآوری، در سطح پایین قرار دارند که بیانگر عدم استفاده صحیح از منابع و عوامل تولید است.

نگاهی به جایگاه ترکیه نیز نشان می‌دهد که با وجود درجه کم برخورداری از نیازهای اساسی، کشور مذکور توانسته است با استفاده صحیح از منابع خود و ارتقای کارایی، رتبه رقابت‌پذیری بالاتری را نسبت به ایران کسب کند. وضعیت کشورهایی مانند لبنان و پاکستان نیز کمایش مشابه ترکیه بوده است.

به طوری که رتبه کشورهای مذکور در عامل برخورداری از نیازهای اساسی، کم و در دو عامل دیگر، یعنی کارایی و نوآوری بالا است. وضعیت کشورهایی مانند سوریه و تاجیکستان نیز مشابه با ایران بوده است.

بر اساس تعاریف بیان شده درباره مزیت و طبقه‌بندی آنها، بالا بودن امتیاز عامل نوآوری به امتیاز

عوامل حوزه کارایی و نیازهای اساسی در هر کشوری به منزله توانایی آن کشور در ایجاد مزیت رقابتی و استفاده مطلوب از زیرساخت‌ها و نهادهای موجود است. نگاهی به شاخص‌های کارایی که در قسمت قبل بیان شد، نشان می‌دهد که در شاخص‌های مذکور به سیاست‌های مناسب در زمینه بازار کار، کالا و سرمایه توجه شده است. به عبارت دیگر، مطلوب بودن درجه کارایی در موفقیت سیاست‌های مذکور و ایجاد فضای مناسب به منظور تشویق بنتگاه‌ها برای فعالیت و تولید حاصل می‌شود. بر این اساس، به منظور بررسی بیشتر درباره میزان استفاده کارا از منابع موجود که در عامل نیازهای اساسی جلوه می‌کند، در جدول (۴) دو نسبت ۱- مجموع امتیاز کسب شده در عامل کارایی و نوآوری بر امتیاز کسب شده در عامل نیازها، ۲- امتیاز نوآوری بر امتیاز کارایی برای هر کشور محاسبه و نسبت به کشورهای مورد بررسی، نرمال و بیان شده است. همان طور که ملاحظه می‌شود، رتبه ایران بر اساس هر دو نسبت کم بوده و کشورهایی پاکستان، مصر، ترکیه و عربستان در نسبت اول و پاکستان، تاجیکستان، مصر، عربستان، قطر، امارات متحده عربی در نسبت دوم دارای وضعیت بهتری است.

در جدول (۵)، رتبه‌بندی کشورهای منطقه بر اساس شاخص‌های ترکیبی عامل نیازهای اساسی بیان شده است که نهادها، زیرساخت‌ها، ثبات محیط کلان اقتصادی و بهداشت و آموزش اولیه را شامل می‌شود. همان طور که در جدول مشاهده می‌شود، رتبه ایران در شاخص‌های مذکور به ترتیب ۱۲، ۹، ۱۰، ۵ است. لیکن نکته حائز اهمیت در خصوص این شاخص‌ها میزان همبستگی آنها با محور کارایی است. برای این منظور ماتریس ضرایب همبستگی بین عناصر عامل نیازهای اساسی و کارایی و نوآوری در جدول (۶) بیان شده است. همان طور که ملاحظه می‌شود، شاخص ترکیبی آموزش و بهداشت اولیه ارتباط کمی با دو عامل یادشده دارد، اما سه شاخص ترکیبی دیگر و به ویژه شاخص ترکیبی زیرساخت‌ها با عامل کارایی و شاخص ترکیبی نهادها با عامل نوآوری همبستگی بالایی دارند. این یافته به پرسش ما درباره اینکه چرا ایران با وجود برخورداری فراوان از نیازها، در عامل کارایی و نوآوری ضعیف است، پاسخ می‌دهد، زیرا ایران از آن قسمت از عامل نیازهای اساسی (آموزش و بهداشت اولیه) برخوردار است که ارتباط ضعیفی با عامل کارایی و نوآوری دارند.

موضوع دیگر، ارتباط قوی بین عامل کارایی و نوآوری است (با ضریب همبستگی ۹۲٪) که نشان می‌دهد نوآوری حاصل ارتقای کارایی است. به همین دلیل، می‌توان گفت که کم بودن امتیاز کارایی در ایران، موجب کاهش امتیاز در نوآوری نیز شده است.

جدول (۲): رتبه و امتیاز رقابت‌پذیری در دنیا و در منطقه بر اساس شاخص GCI در سال ۲۰۱۰

کشور	امتیاز	رتبه در جهان	رتبه در منطقه
قطر	5.1	17	1
عربستان سعودی	4.95	21	2
امارات متحده عربی	4.89	25	3
عمان	4.61	34	4
کویت	4.59	35	5
بحرین	5.54	37	6
آذربایجان	4.29	57	7
ترکیه	4.25	61	8
اردن	4.21	65	9
ایران	4.14	69	10
قرقستان	4.12	72	11
مصر	4	81	12
لبنان	3.89	92	13
سوریه	3.78	97	14
ارمنستان	3.76	98	15
تاجیکستان	3.53	116	16
قرقیزستان	3.49	121	17
پاکستان	3.48	123	18

منبع: گزارش رقابت‌پذیری جهانی، ۲۰۱۰-۲۰۱۱

جدول (۳): رتبه و امتیاز رقابت‌پذیری در دنیا و در منطقه به تفکیک عوامل سه‌گانه در سال ۲۰۱۰

نواوری				کارایی				نیازهای اساسی			
منطقه	رتبه در منطقه	رتبه در جهان	امتیاز	منطقه	درجهان	رتبه	امتیاز	منطقه	رتبه در منطقه	رتبه در جهان	امتیاز
			قطر				امارات متحده عربی				امارات متحده عربی
1	23	4.48	قطر	1	21	4.82	امارات متحده عربی	1	8	5.82	امارات متحده عربی
2	26	4.41	عربستان سعودی	2	26	4.68	قطر	2	13	5.73	قطر
			امارات متحده عربی				عربستان سعودی				بحرین
3	27	4.37	عربی	3	27	4.67	عربستان سعودی	3	21	5.48	بحرین
4	47	3.87	عمان	4	33	4.54	بحرین	4	24	5.41	عمان
5	55	3.67	بحرین	5	48	4.3	عمان	5	28	5.32	عربستان سعودی
6	57	3.63	ترکیه	6	55	4.18	ترکیه	6	36	5.16	کویت
7	60	3.57	کویت	7	68	4.03	کویت	7	57	4.67	اردن
8	65	3.5	اردن	8	70	4	لبنان	8	58	4.67	آذربایجان
9	66	3.5	آذربایجان	9	71	4	قرقستان	9	63	4.58	ایران
10	68	3.48	مصر	10	73	3.98	اردن	10	68	4.49	ترکیه

ادامه جدول (۳): رتبه و امتیاز رقابت‌پذیری در دنیا و در منطقه به تفکیک عوامل سه‌گانه در سال ۲۰۱۰

نوآوری					کارایی				نیازهای اساسی				
منطقه	رتبه در منطقه	رتبه در جهان	امتیاز	کشور	منطقه	رتبه در درجهان	امتیاز	کشور	منطقه	رتبه در منطقه	جهان	امتیاز	کشور
10	68	3.48		مصر	10	73	3.98	اردن	10	68	4.49		ترکیه
11	74	3.41		لبنان	11	75	3.97	آذربایجان	11	69	4.48		قراقستان
12	76	3.38		پاکستان	12	82	3.85	مصر	12	83	4.28		سوریه
13	82	3.34		ایران	13	90	3.76	ایران	13	89	4.19		مصر
14	102	3.14		قراقستان	14	95	3.66	پاکستان	14	94	4.14		ارمنستان
15	114	2.98		ارمنستان	15	106	3.51	ارمنستان	15	106	3.87		لبنان
16	115	2.97		سوریه	16	111	3.44	قرقیزستان	16	112	3.74		تاجیکستان
17	118	2.96		تاجیکستان	17	117	3.38	سوریه	17	120	3.59		قرقیزستان
22	137	2.58		قرقیزستان	18	123	3.25	تاجیکستان	18	132	3.39		پاکستان

منبع: گزارش رقابت‌پذیری جهانی، ۲۰۱۱-۲۰۱۰

جدول (۴): نسبت امتیاز در عوامل سه‌گانه رقابت‌پذیری

نسب امتیاز نوآوری به امتیاز کارایی	نسب مجموع امتیاز کارایی و نوآوری به امتیاز برخورداری	کشور
0.6	-0.4	امارات متحده عربی
1.5	-0.3	قطر
-1.3	-0.9	بحرین
0.4	-0.9	عمان
1.3	0.4	عربستان سعودی
0.2	-1.1	کویت
0.1	-0.3	اردن
0.1	-0.3	آذربایجان
0.2	-0.6	ایران
-0.1	0.6	ترکیه
-1.7	-0.3	قراقستان
0.0	-1.0	سوریه
0.5	0.7	مصر
-0.5	-0.5	ارمنستان
-0.5	1.8	لبنان
0.7	0.1	تاجیکستان
-2.4	0.2	قرقیزستان
0.9	2.8	پاکستان

جدول (۵): رتبه‌بندی کشورهای منطقه بر اساس شاخص‌های ترکیبی عامل برخورداری از نیازها

بهداشت و آموزش اولیه				ثبات کلان اقتصادی				زیرساخت‌ها				نهادها			
رتبه در منطقه	امتیاز	کشور	رتبه در منطقه	امتیاز	کشور	رتبه در منطقه	امتیاز	کشور	رتبه در منطقه	امتیاز	کشور	رتبه در منطقه	امتیاز	کشور	رتبه در منطقه
1	6.43	قطر	1	6.42	کویت	1	6.26	امارات متحده عربی	1	5.55	قطر	1	5.37	عمان	2
2	6.17	بحرین	2	6.11	عمان	2	5.24	قطر	3	5.25	امارات متحده عربی	3	5.22	عربستان صعده	3
3	6.14	امارات متحده عربی	3	5.71	قطر	3	5.08	بحرین	4	5.02	بحرین	4	4.64	اردن	4
4	6.08	لبنان	4	5.65	بحرین	4	5.07	عربستان صعده	5	4.94	عمان	5	4.45	کویت	5
5	5.89	ایران	5	5.65	امارات متحده عربی	5	4.94	عمان	6	4.21	ترکیه	6	4.03	مصر	6
6	5.74	سوریه	6	5.62	آذربایجان	7	5.35	عربستان صعده	7	4.11	کویت	7	3.86	آذربایجان	7
7	5.73	اردن	8	5.27	فراقستان	8	4.11	اردن	9	3.97	مصر	8	3.76	تاجیکستان	8
8	5.68	کویت	9	4.69	ایران	10	4.75	سوریه	10	3.75	ایران	11	3.76	سوریه	9
9	5.65	ترکیه	11	4.47	ترکیه	11	3.69	آذربایجان	12	3.57	فراقستان	12	3.74	ایران	10
10	5.64	عربستان صعده	12	4.23	ارمنستان	13	4.19	اردن	13	3.46	ارمنستان	13	3.61	ترکیه	11
11	5.5	آذربایجان	13	4.19	اردن	14	3.66	قبرقیزستان	14	2.88	سوریه	14	3.58	فراقستان	12
12	5.48	فراقستان	15	3.58	لبنان	15	2.75	پاکستان	15	3.5	ارمنستان	15	3.34	پاکستان	13
13	5.42	مصر	16	3.35	مصر	16	2.63	تاجیکستان	16	3.33	لبنان	16	3.01	قبرقیزستان	14
14	5.37	ارمنستان	17	3.25	تاجیکستان	17	2.47	لبنان	17	2.47	قبرقیزستان	17	2.47	تاجیکستان	15
15	5.32	تاجیکستان	18	3.19	پاکستان	18	2.47	تاجیکستان	18	3.01	فراقستان	18	2.47	ارمنستان	16
16	5.22	عمان													
17	5.21	قبرقیزستان													
18	4.27	پاکستان													

منبع: گزارش رقابت‌پذیری جهانی، ۲۰۱۱-۲۰۱۰

جدول (۶): ضرایب همبستگی بین شاخص‌های ترکیبی عامل نیازهای اساسی و کارایی و نوآوری

نوآوری	کارایی	بهداشت و آموزش اولیه	ثبات محیط کلان اقتصادی	زیرساخت‌ها	نهادها	ماتریس همبستگی
0.82	0.79	0.49	0.69	0.89	1.00	نهادها
0.79	0.84	0.51	0.70	1.00	0.89	زیرساخت‌ها
0.69	0.78	0.46	1.00	0.70	0.69	ثبات محیط کلان اقتصادی
0.38	0.50	1.00	0.46	0.51	0.49	بهداشت و آموزش اولیه
0.92	1.00	0.50	0.78	0.84	0.79	کارایی
1	0.92	0.38	0.69	0.79	0.82	نوآوری

منبع: یافته‌های پژوهش

بررسی قوت‌ها و ضعف‌های کشورهای منطقه جنوب غرب آسیا و ایران در رقابت‌پذیری نگاهی به اجزای تشکیل‌دهنده شاخص رقابت‌پذیری جهانی که ۱۲۱ زیرشاخص را مطابق جدول (۱) شامل می‌شود، می‌تواند ضعف‌ها و قوت‌های رقابت‌پذیری کشورهای مورد بررسی را به طور دقیق‌تر روشن کند. رتبه هجده کشور منطقه جنوب غرب آسیا در ۱۲۱ زیرشاخص رقابت‌پذیری، به پیوست در جدول (۹) بیان شده است. جدول (۷) که بر اساس نتایج جدول (۹) است، ضعف‌های مورد اشتراک بین کشورهای مورد بررسی را بیان می‌کند. ضعف‌های مورد اشتراک با این تعریف که اکثر کشورها (بیش از ۹ مورد از آنها) رتبه بالای ۱۰۰ در زیرشاخص‌های مورد نظر را دارند، مورد توجه قرار گرفته است. به همین ترتیب، در جدول (۸) که بر اساس نتایج جدول (۹) تدوین شده، قوت‌های رقابت‌پذیری بیان شده است. در جدول مذکور، قوت‌های مورد اشتراک، آن دسته از زیرشاخص‌ها را شامل می‌شوند که اکثر کشورهای مورد بررسی در آنها، رتبه بالای ۵۰ در بین ۱۳۹ کشور جهان دارند. همان‌طور که در جدول (۸) و (۷) مشاهده می‌شود، ضعف‌های کشورهای منطقه، در زمینه "کارایی مدیران شرکت‌ها"، "فساد مالی"، "کیفیت راه‌آهن" و "تورم" در عامل برخورداری از نیازهای اساسی است و قوت‌ها در این زمینه، "اعتماد عمومی به سیاستمداران"، "هزینه‌های ناشی از خشونت"، "ناوگان هوایی"، "ترخ پس انداز"، "حاشیه بهره" و "میزان شیوع بیماری ایدز" هستند. همچنین ضعف‌ها

در عامل کارایی، "میزان آموزش کارمندان" و "کیفیت مدارس بازرگانی و مدیریت"، "مشارکت زنان" و "هزینه‌های بیکاری"، "دسترسی به خدمات مالی" و "سرمایه‌های خارجی و انتقال فناوری" و قوت‌ها در این زمینه، "زمان لازم برای شروع یک فعالیت"، "انعطاف دستمزدها" و "مشکل بودن استخدامها" است.

در زمینه نوآوری "کیفیت عرضه‌کنندگان"، "کیفیت نهاده‌های پژوهشی"، "هزینه‌های پژوهش و توسعه"، "همکاری دانشگاه و صنعت" به عنوان ضعف‌ها و "دسترسی به مهندسان و دانشمندان" قوت‌های مورد اشتراک کشورها است.

ستون آخر، جدول‌های (۷) و (۸) درباره ضعف‌ها و قوت‌های رقابت‌پذیری در ایران است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، در شاخص ترکیبی "نهادها" از عامل "برخورداری از نیازها"، بسیاری از زیرشاخص‌ها از جمله حمایت از "مالکیت معنوی"، "شفافیت سیاست‌گذاران"، "هزینه‌های ناشی از تروریسم"، "هزینه‌های ناشی از خشونت"، "جنایت‌های سازماندهی شده"، "کارایی مدیران شرکت‌ها" به عنوان نقاط ضعف قابل بیان هستند، اما نکته جالب توجه در خصوص برخی از زیرشاخص‌هایی است که در سایر کشورهای مورد بررسی، به عنوان قوت بیان شده است. "هزینه‌های ناشی از خشونت" و "جنایت‌های سازماندهی شده" از این قبیل شاخص‌ها هستند. "کیفیت ناوگان هوایی" و "تورم" از ضعف‌های دیگر رقابت‌پذیری ایران در زمینه برخورداری از نیازهای اساسی هستند.

همان‌طور که قبلًا بیان شد، ایران به لحاظ عامل کارایی، رتبه پایینی دارد و کم بودن رتبه ایران در بسیاری از زیرشاخص‌های عامل کارایی نیز بر این موضوع تأکید دارد. از مهم‌ترین آنها که تا حدودی بر بقیه زیرشاخص‌ها نیز تأثیر می‌گذارند، "میزان رقابت داخلی" و "دسترسی به خدمات مالی"، "محددیت‌های جریان سرمایه"، "رابطه کارگر و کارفرما"، "انعطاف‌پذیری دستمزدها"، "سرمایه‌های خارجی و انتقال فناوری"، "کیفیت عرضه‌گنندگان داخلی"، "مزیت رقابت" و "هزینه‌های R&D شرکت‌ها" هستند. قوت‌های بحث رقابت‌پذیری در ایران نیز "اعتماد عمومی به سیاست‌مداران"، "تبغیض در تصمیم‌های اداری"، "تراز بودجه دولتی"، "نرخ پس‌انداز ملی" و "کیفیت آموزش علوم"، "اندازه بازار داخلی و خارجی"، "کنترل بر توزیع بین‌المللی"، "دسترسی به مهندسان و دانشمندان" هستند.

جدول (۷): جنبه‌های ضعیف رقابت‌پذیری کشورها در منطقه جنوب غرب آسیا و ایران

عوامل	شاخص‌های ترکیبی	ابعاد ضعیف رقابت‌پذیری مورد اشتراک هجده کشور منطقه جنوب غرب آسیا	ابعاد ضعیف رقابت‌پذیری در ایران
الف - میزان برخورداری از نیازهای اساسی	۱- نهادهای "کارایی مدیران شرکت‌ها" و "فساد مالی"	"کارایی مدیران شرکت‌ها" و "فساد مالی"	حمایت از مالکیت معنوی، کارایی چارچوب قانون در مقررات چالش‌برانگیز، شفافیت سیاست‌گذاران، هزینه‌های ناشی از توریسم، هزینه‌های ناشی از خشونت، جنایتهای اسمازمانده‌ی شده، توان ارزیابی استانداردها، کارایی مدیران شرکت‌ها، قدرت حمایت از سرمایه‌گذاران
	۲- زیرساخت‌ها "کیفیت راه‌آهن"	"کیفیت راه‌آهن"	کیفیت ناوگان هوایی
	۳- محیط کلان اقتصاد	"نورم"	تورم
	۴- بهداشت و آموزش اولیه "هزینه‌های ناشی از شیوع بیماری مalaria و درجه شیوع آن"	"هزینه‌های ناشی از شیوع بیماری مalaria و درجه شیوع آن"	
	۱- آموزش و تحصیلات تکمیلی	"میزان آموزش کارمندان" و "کیفیت مدارس مدیریت و بازرگانی"	نرخ ثبت‌نام دانشگاه، دسترسی به اینترنت در مدارس، میزان آموزش کارمندان
	۲- کارایی بازار کالا	"مشارکت زنان" و "هزینه‌های بیکاری"	درجه رقابت داخلی، میزان موانع تجاری، تعوفهای تجاری، میزان مالکیت خارجی، اثر قوانین بر سرمایه‌گذاری خارجی، میزان بوروکراسی گمرگی، درجه تشخیص مشتریان
ب - میزان کارایی	۳- کارایی بازار کار	"مشترک زنان" و "هزینه‌های بیکاری"	رابطه کارگر و کارفرما، انعطاف دستمزدها، هزینه‌های بیکاری، پرداخت و بهره‌وری، اتکاء به میریت حرفاء، فرار مغزها، مشارکت زنان
	۴- توسعه بازار مالی	"دسترسی به خدمات مالی"	دسترسی به خدمات مالی، اطمینان از عرضه خدمات مالی در قیمت‌های متعارف، سهولت دسترسی به وام، دسترسی به سرمایه‌های پرخطر، محدودیت‌های جریان سرمایه، استقلال و قدرت پانکها
	۵- آمادگی فناوری	"سرمایه‌های خارجی انتقال فناوری و"	دسترسی به فناوری روز، جذب فناوری در سطح بنگاه، سرمایه‌های خارجی و انتقال فناوری، پهنهای باند اینترنت
ج - میزان نوآوری	۶- اندازه بازار		
	۱- عملیات تجاری پیشرفته	"کیفیت عرضه کنندگان"	کیفیت عرضه کنندگان داخلی، مزیت رقابت، وسعت بازاریابی، تمایل به تقویض اختیار در مدیران
	۲- نوآوری	"کیفیت نهادهای پژوهشی"، "هزینه‌های پژوهش و توسعه"، "همکاری دانشگاه و صنعت"	هزینه‌های D&R شرکت‌ها

منبع: یافته‌های پژوهش

جدول (۸): قوتهای رقابت‌پذیری کشورها در منطقه جنوب غرب آسیا و ایران

عوامل	شاخص‌های ترکیبی	نقاط قوت رقابت‌پذیری مورد اشتراک ۱۸ کشور	قوتهای رقابت‌پذیری در ایران
الف- میزان برخورداری از نیازهای اساسی	۱- نهادها	اعتماد عمومی به سیاستمداران و هزینه‌های ناشی از خشونت	تصمیمهای اداری
	۲- زیرساخت‌ها	ناوگان هوایی	خط تلفن ثابت
ب- میزان کارابی	۳- محیط کلان اقتصاد	نرخ پس انداز و حاشیه بهره	ترماز بودجه دولتی، نرخ پس انداز ملی، حاشیه بهره، بدھی دولت
	۴- بهداشت و آموزش	درجه شیوع بیماری ایدز	ترخ ثبت‌نام آموزش ابتدایی، درجه شیوع بیماری سل
ج- میزان نوآوری	۱- آموزش و تحصیلات تکمیلی		کیفیت آموزش علوم مرتبط با ریاضی
	۲- کارابی بازار کالا		زمان لازم برای شروع یک فعالیت
	۳- کارابی بازار کار		اعطا دستمزدها و مشکل بودن استخدام
	۴- توسعه بازار مالی		
	۵- آمادگی فنی		
	۶- اندازه بازار		اندازه بازار داخلی و خارجی
دسترسی به مهندسان و دانشمندان	۱- عملیات تجاری پیشرفته		کنترل بر توزیع بین‌المللی
	۲- نوآوری		دسترسی به مهندسان و دانشمندان

منبع: یافته‌های پژوهش

بررسی و بیان راهکارهایی برای ارتقای رقابت‌پذیری ایران

همان طور که در بخش‌های قبلی بر اساس جدول‌های (۳) و (۴) بیان شد، رتبه کم رقابت‌پذیری در ایران بیشتر با عوامل کارابی و نوآوری مربوط است. همچنین عامل کارابی و نوآوری، تحت تأثیر شاخص‌هایی از عامل نیازهای اساسی است که ایران در شاخص‌های مذکور از رتبه و امتیاز کمتری برخوردار است. عوامل نهادی و زیرساخت‌ها، از این قبیل شاخص‌ها هستند. همان‌طور که در جدول‌های (۷) و (۸) نیز مشاهده می‌شود، ابعاد ضعیف رقابت‌پذیری در ایران، نسبت به سایر کشورهای مورد بررسی، بیشتر در حوزه شاخص ترکیبی نهادها و عامل کارابی است.

در بخش گذشته، شاخص رقابت‌پذیری جهانی، به تفکیک ۱۲۱ زیرشاخص، برای هجده کشور منطقه و از جمله ایران بررسی شد و قوتها و ضعفهای رقابت‌پذیری، برای کشورهای منطقه و ایران مشخص گردید. زیرشاخص‌های بیان شده در جدول‌های (۷) و (۸) نشان می‌دهند که بسیاری از

شاخص‌هایی که مجمع جهانی اقتصاد تعیین کرده است، از یک جنس و در یک سطح نیستند و گاهی به یکدیگر وابسته هستند. همچنین در حالی که بسیاری از آنها با اجرای سیاست‌ها مرتبط هستند، برخی از این زیرشاخص‌ها، اصلاح قوانین و سیاست‌ها را یادآور می‌شوند. برای مثال، زیرشاخص "تورم" و زیرشاخص "در دسترس بودن اینترنت برای مدارس" از یک سطح نیستند و اصلاح آنها به لحاظ کمی، آثار کاملاً متفاوتی را بر رقابت‌پذیری خواهد گذاشت یا زیرشاخص‌های "درجه رقابت داخلی" و "موانع تجاري"، علت و معلول هم هستند، به طوری که رفع موانع تجاري، بر افزایش میزان رقابت نیز تأثیر می‌گذارد. از این رو، بررسی زیرشاخص‌ها، شاخص رقابت‌پذیری جهانی و تأکید بر قوتها و ضعف‌های رقابت‌پذیری، بدون توجه به پژوهش‌های انجام شده درباره عوامل مؤثر بر رقابت‌پذیری در سطح کلان، موجب بیان راهکارهایی متضاد می‌گردد، از این رو، در این قسمت، ابتدا عوامل مؤثر بر رقابت‌پذیری از دیدگاه کلان مورد بررسی قرار می‌گیرند.

در خصوص متغیرهای کلان مؤثر بر رقابت‌پذیری در ایران، پژوهش‌های متعددی انجام شده است^۱ که بر اساس این پژوهش‌ها، در مجموع عوامل کلان را که آثار بیشتری بر قدرت رقابتی بنگاه دارند، می‌توان در چهار گروه زیر قرارداد:

الف- مؤلفه‌های حوزه سیاست‌های ارزی، پولی، مالی و بیمه‌ای

مؤلفه‌های این حوزه، نرخ ارز، نرخ سود بانکی، مالیات، یارانه‌ها، وضعیت بازار سرمایه و تورم را شامل می‌شود.

ب- مؤلفه‌های مبتنی بر نوآوری و فناوری، منابع R&D

مؤلفه‌های این حوزه، استقرار نظام نوآوری، خوش‌های تولیدی و خدماتی، مخارج مالی دولت و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی هستند.

ج- مؤلفه‌های نهادی با تأکید بر قوانین

مؤلفه‌های این حوزه، قوانین تسهیل‌کننده فعالیت بخش خصوصی، قوانین مرتبط با ICT، قانون تجارت، قاچاق و فساد را شامل می‌شوند.

د- مؤلفه‌های حوزه تجارت بین‌الملل

مؤلفه‌های این حوزه، عضویت در موافقت‌نامه‌های تجاری منطقه‌ای، عضویت در سازمان جهانی تجارت، داشتن سهم مناسب از بازار جهانی محصولات عمده و سیاست تجاری را می‌شود. نگاهی به قوت و ضعف رقابت‌پذیری در عامل برخورداری از نیازهای اساسی در جدول (۷) و (۸) و

۱. پژوهش‌های فقیه نصیری (۱۳۸۵)، باستانی و رضایی (۱۳۸۶) و باستانی (۱۳۸۷) از این قبیل هستند.

متغیرهای کلان مؤثر بر رقابت‌پذیری، اصلاح و استفاده از ظرفیت موجود در قوانین، به منظور حمایت از مالکیت معنوی و افزایش کارایی در قوانین را خاطر نشان می‌کند. همچنین در این زمینه، توجه سیاست‌گذاران به آثار تورمی سیاست‌ها و مهار نوسان‌های آن مورد تأکید است. تخصیص منابع به برخی از زیرساخت‌ها، از جمله ناوگان هوایی و صنعت ارتباطات و اطلاعات نیز می‌تواند در توزیع کالا و خدمات و دسترسی به بازارهای غیرمحلي مفید و در رقابت‌پذیری مؤثر باشد. این موارد در طبقه‌بندی پارامترهای کلان مؤثر بر رقابت‌پذیری نیز به وضوح وجود دارد، لیکن همان طور که در بخش قبلی مشاهده گردید، بسیاری از کشورهای مورد بررسی نیز در موارد مذکور ضعف دارند.

در عامل کارایی توجه به آموزش، افزایش درجه رقابت با اعمال سیاست‌های رقابتی و حرکت به سمت تجارت آزاد که بر کاهش حمایت‌های در برخی صنایع تأکید دارد، مورد توجه است. همچنین بند سوم و چهارم از عامل کارایی در جدول (۷) و (۸)، اصلاح در قوانین و رویه‌های موجود در بازار کار و توسعه و تعمیق بازارهای مالی و سرمایه را خاطر نشان می‌سازد. بسترسازی در آماده کردن بنگاه‌ها به منظور انتقال و پذیرش فناوری، یکی دیگر از ضعف‌های رقابت‌پذیری کشور است. در پژوهش‌های بسیاری از جمله اساکسون^۱ (۲۰۰۷: ۱۳) بر تأثیر سرمایه‌گذاری خارجی در انتقال و جذب فناوری تأکید شده است و همان‌طور که مشاهده می‌شود، ایران در زیرشاخه سرمایه‌گذاری خارجی، موقعیت ضعیفی دارد. از این‌رو، هموارسازی راه برای ورود سرمایه‌های خارجی، می‌تواند یکی از موارد تحقق رقابت‌پذیری محسوب شود.

نکته اساسی درباره ضعف‌های مربوط به عامل کارایی، تعداد کمتر ضعف‌های مورد اشتراک سایر کشورها در این عامل نسبت به ایران است که این موضوع، با عنایت به تأکید سند چشم‌اندار بر کسب موقعیت برتر اقتصاد ایران در بین کشورهای منطقه جنوب غرب آسیا و تأثیر عامل کارایی بر نوآوری و به عبارتی اهمیت کارایی در شاخص رقابت‌پذیری، اجرای سیاست‌های مرتبط با ارتقاء کارایی را در اولویت قرار می‌دهد.

بر اساس مفهوم مزیت رقابتی و با توجه به همبستگی بین عوامل رقابت‌پذیری که در بخش‌های قبل بیان شد، رفع ضعف‌های مربوط با عامل کارایی و برخورداری از نیازها، محیطی را فراهم می‌کند که در آن، جنبه‌های رقابت‌پذیری مرتبط با عامل نوآوری نیز تقویت شوند.

نتیجه‌گیری

سازمان‌ها و پژوهشگران مختلف، به بررسی و سنجش مفهوم رقابت‌پذیری در نظریه‌های مزیت و ویژه مزیت رقابتی در جنبه‌های خرد و کلان پرداخته‌اند. مجمع جهانی اقتصاد، رقابت‌پذیری را توانایی اقتصاد ملی در رشد پایدار و حفظ استاندارد زندگی تعریف کرده است.

تدوین شاخص برای رقابت‌پذیری بر اساس دیدگاه فوق، توسط مجمع جهانی اقتصاد در قالب سه عامل برخورداری از نیازهای اساسی، کارایی و نوآوری، فرصتی را برای بررسی موقعیت ایران در جهان و بین کشورهای منطقه جنوب غرب آسیا (مورد نظر چشم‌اندار بیست ساله) فراهم می‌کند.

ارقام بیان شده بر اساس شاخص مذکور نشان می‌دهند که با وجود بالا بودن امتیاز برخورداری از نیازهای اساسی در سال ۲۰۱۰، شاخص‌های مرتبط با کارایی و نوآوری در ایران، امتیاز کمی دارند که با عنایت به عناصر ترکیبی عوامل و مفهوم مزیت رقابتی، بر کمزنگ بودن مزیت رقابتی در ایران تأکید دارد.

تحلیل رابطه بین شاخص‌های ترکیبی عامل برخورداری از نیازهای اساسی با عوامل کارایی و نوآوری نشان می‌دهد با وجود اینکه، امتیاز برخورداری از نیازهای اساسی برای ایران، نسبت به کشورهای مورد بررسی زیاد است، ایران از برخی نیازهای اساسی (از جمله آموزش اولیه و بهداشت و درمان) برخوردار است که تأثیر کمتری بر عامل کارایی و نوآوری دارند.

از مهمترین ضعف‌های ایران در خصوص رقابت‌پذیری که تا حدودی بر بقیه شاخص‌ها نیز تأثیر گذاشته‌اند، "درجه رقابت داخلی" و "دسترسی به خدمات مالی"، "محدویت‌های جریان سرمایه"، "رابطه کارگر و کارفرما"، "اعطاف دستمزدها"، "سرمایه‌های خارجی و انتقال فناوری"، "کیفیت عرضه‌کنندگان داخلی"، "مزیت رقابتی" و "هزینه‌های R&D شرکت‌ها" هستند. "اعتماد عمومی به سیاستمداران، تبعیض در تصمیم‌های اداری"، "تراز بودجه دولتی"، "نرخ پسانداز ملی" و "کیفیت آموزش علوم"، "اندازه بازار داخلی و خارجی"، "کنترل بر توزیع بین‌المللی" و "دسترسی به مهندسان و دانشمندان" نیز از قوت‌های بحث رقابت‌پذیری در ایران هستند.

موارد ذیل به بررسی قوت‌ها و ضعف‌های رقابت‌پذیری کشورهای منطقه و ایران و نگاهی به طبقه‌بندی‌های انجام شده در خصوص متغیرهای کلان مؤثر بر رقابت‌پذیری، در خصوص ارتقاء رقابت‌پذیری مورد تأکید قرار می‌دهد.

در عامل برخورداری از نیازهای اساسی

- استفاده از ظرفیت‌های موجود قوانین و اصلاح آنها در حوزه حمایت از مالکیت معنوی و

سرمایه‌گذاری خارجی

- افزایش نظارت و توان ارزیابی و اصلاح استانداردهای موجود
- ارتقای کمی و کیفی زیرساخت‌های حمل و نقل و صنعت ICT
- توجه به آثار تورمی سیاست‌ها

در عامل کارایی

- کارا نمودن سیاست‌های حمایتی و رقابتی که به افزایش درجه رقابت، حرکت به سمت تجارت آزاد، انتقال سرمایه و فناوری با هدف ارتقای کارایی و بهروری کمک می‌کند.
- اصلاح قانون کار و توسعه بازار مالی

منابع

(الف) فارسی

- پژویان، جمشید و فقیه‌نصیری، مرجان (۱۳۸۸). اثر رقابتمندی بر رشد اقتصادی با رویکرد الگوی رشد درونزا. پژوهش‌های اقتصادی ایران، ۱۳(۳۸). ص ص ۹۷-۱۳۲.
- تونچیان، ایرج و مهرنوش، مینا (۱۳۸۸). رقابت‌پذیری دانش‌محور در ایران. پژوهش‌های اقتصادی، ۹(۱).
- حسینی، سید شمس‌الدین و ملک محمدی، مریم (۱۳۸۶). سنجش مزیت نسبی و رقابتی صنعت چرم ایران در بازار جهانی. پژوهش‌های بازرگانی، ۴۴. ص ص ۲۶۵-۲۳۵.
- خدادادکاشی، فرهاد (۱۳۸۸). دیدگاه‌های مختلف در مورد مفهوم و نظریه رقابت و تطبیق آن با وضعیت رقابت در بخش صنعت ایران. پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی، ۷۱(۵۱). ص ص ۴۰-۲۵.
- نورث، داگلاس (۱۳۸۵). نهادها و تعییرات نهادی. ترجمه محمدرضا معینی. تهران: انتشارات سازمان و برنامه و بودجه.
- نورث، داگلاس (۱۳۷۹). ساختار و دگرگونی در تاریخ اقتصادی. ترجمه غلامرضا آزاد (ارمکی). تهران: نشر نی.
- فقیه‌نصیری، مرجان و باستانی، علیرضا (۱۳۸۸). موانع رقابت‌پذیری بنگاه‌ها در ایران (با تأکید بر متغیرهای پیرامونی بنگاه). دفتر مطالعات اقتصادی معاونت برنامه‌ریزی وزارت بازرگانی.

ب) انگلیسی

- Bowen, H. & Moesen, W. (2005). Benchmarking the Competitiveness of Nations: non-uniform Weighting and Non-Economic Dimensions. Vlerick Leuven Gent Working paper seres 2005/2.
- Isaksoson, A. (2007). Determinnts of Total factor productivity. A Literature Review. United Nations Industrial Development organization (UNIDO).
- International Institute of Management Development (2003).World Competitiveness Yearbook.
- Kaderabkova, A. (2005). The LIsbon Strategy Challenges to the Czech Republic Human Resources. European Journal of Education, 40(3).pp323-336
- Krugman, P. & summers, L. (1988). US competitiveness:beyond the trade deficit. Science, 241(15).pp 299-307
- OECD. (1996). Industrial Competitiveness. Paris.
- Porter, Micheal. E. (1990). TheCompetitive Advantage of Nation.
- Sala-I-Martin, Xavier, Executive Summary. The Comprtiteness Report. World Economic Forum.
- Ulengin, Fusun., Ulengin, B. & Onsel, S. (2002). A power-based measurement approach to specify Macroeconomic Competitiveness of Countries. Socioeconomic planning Sciences, 36, pp 203-226.
- World Economic Forum. Global Competitiveness Report 2007-2010.

جدول (۱۹)؛ رتبه ۱۸ کشور مطلقه جنوب غرب آسیا در ۱۲۱ زیرشاخه، شاخص رقبتپذیری جهانی (GCI) سال ۲۰۱۰

ردیف	عملیات شاخص / کثور	امارات متحده عربی										ارمنستان
		ایران	آذربایجان	ترکیه	تاجیکستان	قرقیزستان	کوچک	بلدان	عمان	اکستان	عربستان	
نهادها												
1												
1.1	حق مالکت											حق مالکت
1.2	حدایات از مالکت مبنی											حدایات از مالکت مبنی
1.3	احتراف نیازی عمومی											احتراف نیازی عمومی
1.4	اعتماد عمومی به سیستم‌های ارزان											اعتماد عمومی به سیستم‌های ارزان
1.5	ضياد مالی											ضياد مالی
1.6	استقبال فضایی											استقبال فضایی
1.7	تعیین در تضمیم‌های اداری											تعیین در تضمیم‌های اداری
1.8	هرینته بودجه دولتی											هرینته بودجه دولتی
1.9	فسلدرانی از تغیرات دولتی											فسلدرانی از تغیرات دولتی
1.10	کارایی تالوں در رفع مسایعه و هدایات											کارایی تالوں در رفع مسایعه و هدایات
1.11	کارایی جایزه و جوایز قانون در مجرمات											کارایی جایزه و جوایز قانون در مجرمات
1.12	شفافیت پیلات‌های دولتی											شفافیت پیلات‌های دولتی
1.13	هرینته‌های ناشی از توسعه‌گرایی											هرینته‌های ناشی از توسعه‌گرایی
1.14	هرینته‌های ناشی از خودنویسی											هرینته‌های ناشی از خودنویسی
1.15	جنایات مالی سازمان‌دهنده											جنایات مالی سازمان‌دهنده
1.16	میراث املاک به خدمات اشتباخت											میراث املاک به خدمات اشتباخت
1.17	رفتار اخلاقی بینک‌ها											رفتار اخلاقی بینک‌ها
1.18	توان گردش‌دهنده											توان گردش‌دهنده
1.19	کارایی مدیران شرکت‌ها											کارایی مدیران شرکت‌ها
1.20	حدایات از مالی سهمداران گروپس											حدایات از مالی سهمداران گروپس

جدول (٩): رتبه ٨ کشور منطقه جنوب غرب آسیا در ١٣١ زیرشاخه، شاخص رقابت پذیری جهانی (GCI) سال ٢٠١٠

ردیف	عملی و مانعکس / کشور	آذربایجان	بگرین	مصر	آردن	کویت	جزیره قزاقستان	بنگلادش	پاکستان	عربستان	سوریه	تاجیکستان	ترکیه	امارات متحده عربی	ارمنستان	
77	99	45	59	99	16	77	27	77	77	12	27	45	99	59	45	20
															قدرت حملیات از سرمایه‌گذاران	1.21
76	11	40	93	95	29	39	100	21	132	101	45	74	35	68	26	63
87	6	46	102	85	26	41	72	10	101	118	40	124	44	75	25	70
79	n/a	63	51	66	38	n/a	55	n/a	116	60	n/a	32	98	46	n/a	34
128	8	72	137	117	36	27	73	33	55	139	63	111	64	69	13	70
77	4	44	107	126	46	16	81	41	36	132	64	95	35	39	20	59
100	11	23	101	81	26	30	48	73	69	115	57	67	65	33	56	91
78	17	73	120	107	29	21	128	22	136	126	71	84	38	53	62	86
64	37	59	108	73	78	65	115	92	71	97	69	54	100	87	43	79
81	1	86	96	116	5	4	107	18	123	87	61	66	68	102	3	78
114	11	96	123	99	53	5	91	9	137	62	2	33	136	107	23	4
49	24	102	92	41	13	10	89	7	42	79	1	31	23	108	5	11
78	35	101	104	64	94	2	137	82	38	106	91	110	11	135	69	43
112	17	39	131	43	77	61	94	38	19	130	37	23	47	69	84	95
70	101	81	71	54	37	16	82	3	135	97	6	7	106	119	64	9
86	30	66	135	106	38	29	125	42	108	123	34	73	79	69	43	76
															رتبه انتخابی کشور	3.6
															بهداشت و آموزش اولیه	4
m/a	n/a	72	110	n/a	75	n/a	111	n/a	97	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	هر زینه‌هاي تلاسي از بيماري مالوري	4.1
m/a	n/a	75	89	n/a	78	n/a	109	n/a	n/a	79	n/a	n/a	n/a	n/a	ميرزا شمعون بيماري مالوري	4.2
84	69	30	107	49	38	72	114	68	71	116	67	104	46	32	45	93
															هر زينه‌هاي بيماري سل	4.3

ادامهی جدول(۹): رتبه ۱۸ کشور متعلقه جنوب آسیا در ۱۱۱ زیرشاخه، شاخص رفاقت پذیری جهانی (GCI) سال ۲۰۱۰

ارمنستان	امارات متحده عربی	رتبه																	
		ایران	آذربایجان	تاجیکستان	سوریه	افغانستان	لبنان	قرقیزستان	کویت	پاکستان	عمان	بُلگاری	کویت	قرقیزستان	اردن	مصر	یمن	ترکیه	تاجیکستان
میزان شفوع پیماری سل	4.4																		
هزینه‌های پیماری ایندر	4.5																		
میزان شفوع پیماری ایندر	4.6																		
مرگ و میر کوچکان	4.7																		
امدبه رندگی	4.8																		
کیفیت آلوش ایندازی	4.9																		
میزان بین‌نام آلوش ایندازی	4.10																		
آلوش و تمهیلات گلیلی	5																		
میزان یوتیانام آلوش متوجه	5.1																		
کیفیت نظام آلوشی	5.2																		
میزان بین‌نام داشتگاه	5.3																		
کیفیت آلوش علم مرتبه با راضی	5.4																		
کیفیت آلوش بارگفت و مدیریت	5.5																		
دسترسی به پرداخت فرماندار	5.6																		
دسترسی محصلی به پژوهش‌ها و خدمات	5.7																		
میزان آلوش کارمندان	5.8																		
کارکش بازار کالا	6																		
میزان قبض داخلی	6.1																		
میزان نفوذ بازار	6.2																		
تبلیغاتی مصالحه‌گاری	6.3																		
گستره و تأثیر مایلاتها	6.4																		

اولیٰ جدول(۹): رتبہ ۱۸: رقبہ آسیا در ۱۳۱ زیرشاخ، شاخص رقبہ پذیری جنوب غرب آسیا در (GCI) سال ۲۰۱۰

امارات متحده عربی	ترکیہ	تاجکستان	سوریہ	عربستان	پاکستان	چین	بنگلہ دیش	قرقیزستان	افغانستان	آذربایجان	ایران	آذربایجان	کشور	عملاء و مشاغل	ردف	ارمنستان
																امارات متحده عربی
میران مالیات	میران فریڈم بزمی مشریع یک معاشرت	میران	6.5													
زمان لازم برای شروع یک فناخت	زمان	6.6														
مریتمدی اعمال سیاست‌های کنارزی	مریتمدی	6.7														
میران موافق تمثیلی	میران	6.8														
تعویضی بحرازی	تعویضی	6.9														
میران مالکت خارجی	میران	6.10														
افغانستان سرویس‌های کاری خارجی	افغانستان	6.11														
میران بورکاسی گمرگی	میران	6.12														
میران شش خصوصیات	میران	6.13														
کالیوی خوبی پیدار	کالیوی	6.14														
داغدی کار	داغدی	6.15														
داغدی کار و کارووا	داغدی	7														
داندن دستوردها	داندن	7.1														
میران مشکل بودن استخراج	میران	7.2														
دریمه‌یاد و اخراج کارگر	دریمه‌یاد	7.3														
هر یکی‌یادی بکاری	هر یکی‌یادی	7.4														
بودجه‌یاد و بودری	بودجه‌یاد	7.5														
ایکا، به سیرت سفره‌یادی	ایکا	7.6														
قرار نمودها	قرار نمودها	7.7														
مسارکت زبان	مسارکت زبان	7.9														
قرار نمودها	قرار نمودها	7.8														

۱۸ رتبه آسیا در ۱۲۱ از زیرشاخص، شخص رقابتپذیری جهانی (GCI) سال ۲۰۱۰

ردیف	عامل و شاخص / کیفیت	آذربایجان	بازار	کویت	قرقیزستان	لبنان	لیکستان	عمان	پاکستان	سوریه	تاجیکستان	آرمنستان	امارات متحده عربی	جمهانی (GCI)						
														گشور معنفه جنوب غرب آسیا در آذربایجان، شخص رقابتپذیری جهانی (GCI) سال ۲۰۱۰						
														توسعه بازار مالی	8					
121	32	52	118	130	30	26	101	57	39	123	46	93	67	60	18	102	133	دسترسی به خدمات مالی	8.1	
104	34	40	118	125	19	8	85	28	36	126	39	102	58	69	11	68	129	توانایی مدیریت خدمات مالی	8.2	
131	27	46	109	103	3	1	43	18	115	121	42	106	33	29	51	79	82	تأمین مالی از طریق سهام اسلامی	8.3	
124	8	77	84	100	6	1	40	13	36	129	26	121	52	49	2	66	136	سرویس‌دانستگاهی به وام	8.4	
131	16	99	69	113	14	6	51	15	67	130	22	82	54	41	18	48	133	دسترسی به سرمایه‌های بخاطر	8.5	
57	16	41	114	117	24	9	83	34	5	127	77	106	35	84	12	68	124	محابرات‌های جهانی سرمایه	8.6	
81	50	36	125	63	20	46	88	28	4	130	64	131	51	61	19	114	113	استقلال و قدرت باکیما	8.7	
121	27	46	126	102	26	6	76	16	50	132	77	119	29	67	13	103	88	تنظيم معملات اوراق پیادار	8.8	
60	86	86	103	134	86	103	60	86	103	1	86	75	86	103	86	20	86	مشروع بودجه قانونی	8.9	
127	11	48	120	126	39	25	88	57	75	135	63	97	49	91	29	81	123	امانی فناوری روز	9	
121	5	51	122	76	26	8	88	52	68	137	38	105	29	58	48	62	116	جدب فناوری در سطح	9.1	
79	6	64	123	121	9	2	100	52	117	139	134	108	36	53	11	65	114	سرمایه‌های خارجی و انتقال خواری	9.3	
111	10	65	102	91	58	79	100	51	88	56	61	69	82	90	11	53	60	کاربران اینترنتی	9.4	
108	39	54	120	109	66	49	103	89	67	115	86	53	76	91	30	92	101	پنهانی پلکان اینترنت	9.5	
73	25	46	114	90	61	58	111	68	94	103	76	69	62	72	54	66	99	برداشت براس ایشترک پیشرفت	9.6	
																		لندزه بازار	10	
111	52	16	113	63	23	66	26	77	76	120	61	55	85	27	106	84	18		لندزه بازار داخلی	10.1
129	38	26	135	73	20	64	61	66	96	109	56	46	82	27	77	60	25		لندزه بازار خارجی	10.2
																		عملیات تجارتی پیشرفت	11	
110	21	27	126	67	5	2	87	74	24	133	32	113	60	36	115	95	56	میزان عرضه کنندگان داخلی	11.1	

۲۰۱۰ میں جدول (۹) کا شکرور منطقہ جنوب غرب آسیا در ۱۳۱ زمینات خاص، شاخص رقبہ پر برو جہانی (GCI) (S) سال

Source: The Global Competitiveness Report 2010-2011